

REPORTAGE School Sancta Maria haalt in twaalf uur duizenden euro's op voor Malawi

'Uilenballen uitpluizen? Bah!'

De fietsenrekken op het plein staan afgeladen vol. Rond de school staan groepjes leerlingen te kletsen. Alles wijst erop dat het een gewone schooldag is. Voor middelbare school Sancta Maria in Haarlem is dat het echter niet.

Sue Heeremans is de drijvende kracht achter de actiedag en richtte het Childrens' Fund Malawi op.

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

Jelmer Koper
j.koper@mediahuis.nl

Haarlem ■ Het is half zes, normaal is de school uitgestorven rond deze tijd. Eenmaal binnen dringt de geur van eten je neus binnen, terwijl leerlingen vol energie door de schoolgangen struinen op weg naar de kantine. Een aantal komt verhaal halen bij de receptie. „In welk lokaal moeten wij straks zijn?” De medewerker vraagt in welke klas zij zitten. „HV1a”, reageert een leerling. „Dan in lokaal 1.29”, antwoordt de receptioniste al wijzend naar de poster die aan de balie hangt.

'12 uur van Sancta', staat erop. De eerste activiteit van de dag begon al om half tien vanochtend, valt te lezen in het schema. De leerlingen en docenten hebben er al een lange dag opzitten en dan moet de avond nog beginnen, eerst maar even pauzeren.

Malawi

In de docentenkamer staat een groot scherm met daarop de tussenstand van de donatieactie. „Wat is dit geweldig om te zien”, vertelt Sue Heeremans. „Toen ik voor het eerst in Malawi kwam, samen met mijn dochter, wisten we niet wat we zagen. De intense armoede. Kinderen, die gewoon helemaal niets hebben. Echt niets.” Het raakt haar zichtbaar om er over te vertellen.

„De eerste actie was het opzetten van een weeshuis voor tientallen kinderen zonder vader of moeder.” Even later zijn zij begonnen met het

realiseren van een school. „Onderwijs is gewoon het belangrijkste voor een kind”, vertelt Heeremans, die al vijftientig jaar docent Engels is op het Sancta Maria.

„Ik ben onwijs trots op mijn collega's en alle leerlingen. Hoe hard zij hebben gewerkt om vandaag voor elkaar te krijgen, is echt onbeschrijfelijk. En iedereen doet mee.”

Uilenballen

De schoolbel gaat. Tijd om een rondje te wandelen door de gangen. De lokalen ontpoppen zich tot kleurrijke activiteitenwalhalla's. De karaokemicrofoon overstemt de geur van zelfgemaakte kroketten. Voor de deur van het biologielokaal staat een jongen met een geschrokken gezicht. Hij is er niet uitgestuurd, maar zat midden in een les uilenbal-

len uitpluizen. „Dat ga ik echt niet doen. Bah!”

Verderop bewegen allemaal verklede leerlingen zich door de ruimte. Zij moeten zo goed mogelijk een schilderij uit de geschiedenis nabootsen. De hoeveelheid energie die de groepjes van vijf á zes leerlingen uitstralen is zoals je het kan verwachten van pubers. Georganiseerd chaotisch.

Een meisje loopt af op de telefoontas om te kijken op haar telefoon hoeveel tijd ze nog hebben voor de opdracht. „Nog maar twee minuten”, roept ze enigszins gehaast. Op de vraag hoe het is om al de hele dag school te hebben reageert ze: „Heel leuk, maar sociaal is het wel een beetje zwaar.”

In de gymzaal, helemaal onderin het gebouw is het een drukte van je-

12 uur van Sancta

Het is de derde keer dat het Sancta Maria deze actiedag organiseert. Tijdens deze marathon van twaalf uur aan activiteiten zamelen zij geld in voor het goede doel Children's Fund Malawi. De zeker 1500 middelbare school leerlingen halen het geld op met een sponsorkaart met daarop alle activiteiten die zij in twaalf uur school doen. De laatste editie was in 2015, toen werd er ruim 42.000 euro opgehaald. De tientallen activiteiten worden bekostigd uit apart budget van de school en door sponsoring van bedrijven.

welste. Terwijl leerlingen heen en weer rennen door het lasergameparcours, slaat in een andere zaal een hele klas op djembés onder leiding van hun docent aardrijkskunde. Aan het eind van de avond staat de

aula afgeladen vol voor de bekendmaking van de uitslag. Spanning alom. 29.318 euro, verschijnt er op de grote monitor. Luid gejuich en euforie tekent het sluitstuk van een ruim 12 uur lange schooldag.

'Ik verafschuw dat en heb het niet gedaan'

Jeannine Verhagen

Haarlem/Nieuw-Vennep ■ Een vrouw uit Wormer stapte in juni 2019 naar de politie en deed aangifte van verkrachting door haar ex-partner uit Nieuw-Vennep. Ze zei dat ze tijdens haar huwelijk twee jaar lang was gedwongen tot allerlei seksuele handelingen en dat ze door haar toenmalige echtgenoot anaal was verkracht. „Daar klopt helemaal niets van, ik verafschuw dat soort dingen”, zei de nu 40-jarige ex donderdag bij de rechtbank in Haarlem.

De officier van justitie gelooft het vermeende slachtoffer en eiste vier jaar gevangenisstraf tegen de man, waarvan twee jaar voorwaardelijk. „Verkrachting is een zeer ernstig strafbaar feit”, benadrukte ze. „De gevolgen zijn enorm. Het misbruik

heeft het leven van het slachtoffer ingrijpend veranderd. Zij heeft een posttraumatische stressstoornis opgelopen en kreeg therapie. De verdachte heeft geen enkele verantwoording genomen voor zijn daden.”

Overwicht

De aanklager noemde het straf zwaarvond dat de verkrachtingen binnen de relatie en frequent waren en in de eigen woning waar het slachtoffer woonde. Volgens de officier van justitie kon de vrouw zich er niet aan onttrekken, omdat de verdachte fysiek en psychisch overwicht op haar had. Zelfs toen ze schreeuwde en huilde dat ze het niet wilde, zou haar man zijn doorgaan en haar op bed hebben gedrukt. De officier van justitie zag genoeg bewijs op grond van chats tussen het voormalige echtpaar en door

getuigenverklaringen.

„We hadden een slechte relatie, maar ik heb er juist alles aan gedaan om mijn vrouw te ondersteunen”, zei de verdachte. „Wat zij vertelt, klopt echt honderd procent en absoluut niet. Ik zou zoiets nooit doen.

Twee jaar geëist tegen Vennep voor verkrachting van zijn echtgenote

Ik ben zo niet. Ik zou nooit iemand dwingen tot dit soort dingen. Ik ben juist heel liefdevol en voorzichtig met haar omgegaan, omdat ze moeite had met intimiteit door dingen die in haar jeugd zijn gebeurd.”

De aangeefster vertelde aan vrien-

dinnen en aan haar moeder dat ze werd misbruikt door haar eigen man, dat hij haar verkrachtte en dat ze abnormale seksuele handelingen van hem moest doen die ze niet wou. Ze zei dat ze het niet meer volhield. Ook ging ze naar de huisarts voor verzachtende zalf, omdat ze lichamelijke klachten aan de verkrachtingen zou hebben overgehouden. Die zouden tussen 2017 en 2019 zijn gebeurd in de toenmalige echtelijke woning in Wormer.

Wraak

De verdachte benadrukte dat hij het heel erg vindt dat hij van de verkrachtingen wordt beschuldigd. „Intimiteit is een belangrijk aspect in een relatie. Maar beide partijen moeten ervan kunnen genieten. Anders kun je er niet mee doorgaan.” Volgens de verdachte is zijn ex uit op wraak.

Het slachtoffer wil 10.000 euro smartengeld. Ze vertelde dat ze haar hele leven op een bepaalde manier last zal houden van wat haar is overkomen, ook lichamelijk. „Ik wil nooit meer horen dat ik uit ben op wraak. Ik wens hem het allerbeste. En hij hoeft van mij geen gevangenisstraf te krijgen. Ik kan nu omgaan met zijn leugens, dat is voor mij een overwinning.” Ze zei dat ze ervan was geschrokken toen ze erachter was gekomen dat een andere ex-echtgenote van de man hetzelfde zou zijn overkomen.

De advocaat van de verdachte vroeg vrijspraak. Volgens haar is er helemaal geen bewijs in deze zaak en zou het motief voor de beschuldigingen te maken hebben met de omgangsregeling, die de verdachte wil met zijn dochtertje.

De rechtbank doet 18 april uitspraak.